

טט א מוי פ"ג מס' מומקini כפרה סלכָה
ב מוי פ"ז מס' מומקינָה
ה טורי יונָה סלכָה ז
ו קמג נצָן רוגָן:
עא ג מוי פ"ז מס' מומקינָה
מקי מומָן ס' ח
עב ד מוי פ"ז מס' מומקינָה ז
ו ס' מס' מומקינָה
סלכָה ע'
עג ה מוי פ"ג מס' מומקינָה
תורה בדורות ז

1. אהת תורתך טענתו
בזבוז ר' ברשו את זבו
או הדרתך שרשרו מומו
טמאתו גוזן.
2. והקה ברכותה והקב
את זבו לרבקה
ולרבקה אשר ישבר
טמאתך ויראה טול ג
3. גששים לו באשר
זבם לעשיטם לאחורי
ובעניטה החע מפרקתי
בריבום טיט

ה' מלחין נון בפרק סוף סוג נגמה
ה' לודבש ווומפסה (ז' מ. וט) וכו'
ו' מהדר דממס קובלין ליה מונע רשי'
ט' מפקחת לה ומפני כונן סחאחו וממי'
עשרה וברוחם גורו אל ילוויי תרונו

ט' מיס: קייב, תלמיד צבאותינו, ר' לויות בנו, מיס טומחה ו' ימיס תלמיד צבאותינו ר' יוזע ז' איזויסה. ג' ר' לויות בנו, מיס טומחה ו' ימיס תלמיד צבאותינו ר' יוזע ז' איזויסה.

רהוריך נגיחותיו חיב קירב גנוחותיו לא כל
שכנן אמרו לה ובה תוכיה שרייחה ראיותיה
שמאה קורבה ראיותיה מהורה אמר להן הרי
הוא אומר ^זאת תהיה טמאותו בוכו ^חתלה
ולכתוב את הוב בראיות ואת ^טהוב בימים
ממאיד דהאי ואות למעוט זבה מראיות ^טאימא
למעוט זב מימים אמר קרא ^זוהוב את ובו
זוכר ונקבה מקיש זכר לנקבה מה נקבה
ニימאים אף זכר בימים ולקיים נקבה לזכור מה
זכר בראיות אף נקבה בראיות הא מיעט
בראיות ממעט ראיות קאי בראיות ממעט
תנו רבנן איזוזו מועד כל שהיעדו בו
שלשה ימים ותם שייחו התינוקות ממשמשין
בוכו ואינו נוגה דברי ר' יוסי ר' שמואון אומר
מוועד כל שהיעדו בו שלש פעמים ולא
אמרו שלשה ימים אלא לחורה בלבד אמר
רב נחמן אמר רב אדא בר אהבה הלכה בר'
חוורה במועד شهرיה ר' יוסי מודה לו והלכה
ברבי מאיר בתם شهرיה ר' יוסי מודה לו אמר
רב נחמן וליאו מר הלכה ברבי
מאיר במועד شهرיה רב שמעון מודה לו
הלכה ברבי יוחרה בתם شهرיה רב שמעון
מודה לו אמר לה אני ברבי יוסי סבירא לי
דרבי יוסי נימוקו עמו אבעיא להו שלשה
ימים דקANTI ליעודי תורא או ליעודי גברא
למאי נפקא מינה דארתו תלהה כתיה סחרי
נבדך יומה אי אמרת ליעודי תורא מיעד
אי אמרת ליעודי גברא לא מיעד מיר
אמרה השטא הו דקמסחדו כי מאוי הא שמע
איין השור נשעה מועד עד שעידו בו ^טבפני
צעלים ובפני בית דין העידו בו בפני בית
ושלא בפני בעליים בפני בעליים ושלאל
כפנין בית דין איינו נשעה מועד עד שעידו בו
נבדך יומת ובה נישעה מועד העידו שנים
בראשונה ושנים בשניה ושנים בשלישית
הרהור כאן שלש עדויות והן עדות אחת להומה
מצאת כת ראשונה זוממת הרוי כאן שתי
עדיות והוא פטור והן פטורים נמצאת כת
שנייה זוממת הרוי כאן עדות אחת והוא
פטור והן פטורים נמצאת כת שלישית
זוממת כלין חיבור ועל זה נאמר ^טועשיהם לו
נאשר זומם וגוי אי אמרת ליעודי תורא שפיר
אלא

ה' שׁוֹבֵת אֶת־עַמּוֹן – והודה במוועד דאמ' איזחו מעד כל שהעדיו עלי' ג' ימים שהרי ר' יוס' מורה ליל. ה' היל' ר' יוס' מנקע עמו, פ' ותורתו כלום, להלן ורהורנו גמרא ברורה מסורת ר' יוס' מורה לו, ואסיקין אמרה ר' יוס' מנקע מני, לא נפק מני, ואיזחו תלת שולש השהי ר' יוס' מורה בדור הראשון, בדור השני, ואשרודו דגננו לשלישון ג' ימים.

גלאזון השם

פישוט ג' בקלה: שיטש מיליכלן [פרק 3] אונדרא עוד לאחד קפללה. עי' דיסס פ' (באד' שלוי עט ע"ל מוקם) ווועזימען שלוי הווא. עין עינטערערין שלוי הווא.

מוספֶּ ר'שׁי

הנני מאמין